

meti veel üks mees Jummala süddame järtele! Terve aasta olli ta omma sakstega reisi peál olnud ja veel olli se waene mees ta meles.

Klawweri meister ellas alles wannas fortoris. Ta ello järg olli veel milletsamaks läinud. Nánk tö ja suur murre ollid tedda monneks näddalaks wodisse pannud, — mis tedda hõpis taggasí wiis. Hulf rahha olli jubba ühhe klawweri peále ette woetud, mis pea walmis olli famos. Üri rahha olli wólgo. Haigest peast aias ta ennast üllesse ja sai sure waewaga ni faugele, et klawwer walmis sai. Jubba mees wáljas, kes rahha olli laenand, ja se hirmus mótte süddames: „Siin súnnib faubelda!” Ta párris omma rahha, náitas üht firja, mis tunnistas, et kohhus temmale lubba andnud klawwerit aufsjoni wiil árramüa. Agga fuida se nisugguste meeste wiis, ütles ta kawwalal kombel: Lead ful, et aufsjonist sinnul kasso ei olle! Meister küssis 120 rubla. „Oh oh! ütles rõlla párria, seált láhbhab ful hulf mahha! aufsjoni peál ei pak-

kuta ennam kui 70 ehk fui liaks 80 rubla, — minna lubban ommeti 90 rubla, ja sundis et teine piddi rutto arro andma, muido áhwardas aufsjoniga. Waene haige mees ei wastand sannagi, seisis longus, móties senna ja tenna.

Selle aia sees olli üks lahke náoga mees ka senna tulnud, faks poeglast járrel, klawweri meistert otsima. Naesterahwas tulli kögist, pühfis furwastusse silma wet silmist. Mo sõbber — fest temma olli se lahke náoga mees — küssis ta meest tagga ja rákis, et temmal klawwerit tarvis. Siis rákis naesterahwas nuttes omma luggu. Rutto läks mo sõbber tappa. Klawweri kaupleja watas wõereti temma peále. Mo sõbber rákis, et ta tulnud klawwerit ostma. Waene mees kohmetas rõmo párrast, náitis walmis tehitud klawweri peále. „Se on minno párralt — ütles teine, pilgutas meistre peále silma ja tahtis tedda efsitada, — sedda ollen minna jubba 140 rubla eest ostnud, ogga müün tedda kas minno párrast alwemalt jälle árra.